

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1TdoV/16/2013
Identifikačné číslo spisu:	9013899403
Dátum vydania rozhodnutia:	30.09.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Harald Stiffel
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:9013899403.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Haralda Stiffela a sudcov JUDr. Štefana Harabina, JUDr. Emila Bdžocha, JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Martina Piovartsyho, na neverejnom zasadnutí 30. septembra 2013 v Bratislave, v trestnej veci obvineného N. Q. O. N. R. Á. Z. L. a spol., vedenej na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 21 T 2/03, prerokoval dovolanie, ktoré podal obvinený F. X., proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 10. marca 2010, sp. zn. 1 To 15/2009, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. d/ Tr. por. sa dovolanie obvineného F. X. o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne z 31. mája 2006, sp. zn. 21 T 2/03, boli obvinení N. Q. a F. X. uznaní za vinných zo spáchania trestného činu vraždy formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. h/ Tr. zák. v znení účinnom do 31. júla 2001, na tom skutkovom základe, že

14. júla 2000 v odpoľudňajších hodinách po tom, čo na samote zvanej X. J. v obci E., obvinení N. Q. a F. X. zistili, že J. X., s ktorým sa tesne predtým zoznámili, býva v rodinnom dome č. XXX sám, vytipovali si, že tento môže mať väčší obnos peňazí a cenností a po vzájomnej dohode obaja vošli do domu J. X. nezisteným spôsobom a prinesenou sekerou strednej veľkosti obaja obvinení zaútočili na J. X., ktorý sa v tom čase nachádzal v kuchyni tak, že ostrím, ako aj tupou časťou sekery ho opakovane udierali najmä do oblasti hlavy, ale aj chrbta a dolných a horných končatín, pričom údery, najmä na oblasť hlavy, ktoré boli vedené veľkou intenzitou, spôsobili poškodenému smrť a tak mu spôsobili celkovo 35 tržnozmliaždených, sečných a bodných rán, pričom keď sa J. X. počas útoku sekerou bránil, obaja obvinení mu na zemi zviazali ruky a nohy kusmi nezistenej látky a následne ho prikryli perinou, pričom obaja obvinení prehľadávali miestnosti domu a odcudzili potraviny, a to údené mäso, mäsové výrobky, chlieb a dva poháre sterilizovaných uhoriek v celkovej hodnote asi 314,- Sk.

Za tento trestný čin uložil krajský súd obvinenému X. podľa § 219 ods. 2, § 35 ods. 2, § 39a ods. 2

písm. c/ Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 rokov so zaradením na jeho výkon do III. nápravnovýchovnej skupiny. Súčasne zrušil rozsudok Okresného súdu Bratislava V z 27. februára 2001, sp. zn. 4 T 217/00, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 27. júna 2001, sp. zn. 4 To 77/01, vo výroku o treste a zaradení do nápravnovýchovnej skupiny, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce. Zrušil tiež trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava V z 23. apríla 2002, sp. zn. 1 T 34/02, vo výroku o treste a zaradení do nápravnovýchovnej skupiny. Podľa § 73 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. zák. vyslovil zhabanie veci doličnej- sekerky, ktorej vlastníkom sa stal štát. Podľa § 228 ods. 1 Tr. por. zaviazal obvinených N. Q. a F. X. spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenej L. D., bytom N. V. č. XXX, škodu vo výške 53.101,80 Sk.

Proti citovanému rozsudku podal obvinený Mellen odvolanie, o ktorom rozhodol rozsudkom Najvyšší súd tak, že podľa § 258 ods. 1 písm. d/, ods. 2, § 259 ods. 3 Tr. por. v znení účinnom do 1. januára 2006, § 219 ods. 2, § 35 ods. 2, § 39a ods. 2 písm. c/ Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006, zrušil napadnutý rozsudok vo vzťahu k obvinenému Mellenovi vo výroku o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a uložil mu súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov so zaradením na jeho výkon do III. nápravnovýchovnej skupiny. Súčasne zrušil vo výroku o treste rozsudok Okresného súdu Bratislava V z 27. apríla 2001 (správne má byť uvedené „27. februára 2001“), sp. zn. 4 T217/00, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 27. júna 2001, sp. zn.4 To 77/01.

Krajský súd predložil 1. marca 2013 najvyššiemu súdu dovolanie, ktoré podal obvinený prostredníctvom obhajcu 12. decembra 2012, proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 10. marca 2010, sp. zn. 1 To 15/2009, uplatňujúc dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Argumentoval nesprávnou aplikáciou ustanovenia § 35 Tr. zák. odvolacím súdom, ktorý nezistil retrospektívnu konkurenciu trestných činov vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava V z 23. apríla 2002, sp. zn. 1 T 34/02 a k rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota z 30. marca 2006, sp. zn. 1 T 149/2005. Poukázal pri tom na právny názor Najvyššieho súdu vyslovený v rozhodnutí sp. zn. 1 Tdo V 12/2009. Podľa dovolateľa pri ukladaní súhrnného trestu je potrebné zistiť časový sled vo vzťahu ku každému odsudzujúcemu rozsudku (trestný čin vraždy bol spáchaný 14. júla 2000, trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 1 T 34/2002 je z roku 2002 a rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota je z roku 2006. Opomenutím ostatne uvedených rozhodnutí mu bol v rozpore s § 36 Tr. zák. uložený trest vo výmere 16 rokov.

V doplnení dovolania z 8. apríla 2013 obvinený zopakoval, že v jeho prípade bolo nesprávne aplikované ustanovenie § 35 Tr. zák. a trest vo výmere 16 rokov za trestné činy krádeže, lúpeže a vraždy prekračuje maximálnu výmeru trestnej sadzby.

V zmysle § 376 Tr. por. sa k obsahu podaného dovolania vyjadrila prokurátorka krajskej prokuratúry. Napadnutý rozsudok považuje za zákonný a vecne správny, preto dovolanie obvineného nepovažuje za dôvodné. V danom prípade sa nejedná o súbeh trestných činov, ale o recidívu, preto uloženie súhrnného trestu aj vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 1 T 34/2002, a rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 1 T 149/05 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 3 To 151/06, neprichádzalo do úvahy.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať, v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1, 2 Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011), ale súčasne zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, pretože nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 372 Tr. por. (§ 382 písm. d/ Tr. por.).

So zreteľom na novelu Trestného poriadku realizovanú zákonom č. 262/2011Z.z. a s ňou súvisiace prechodné ustanovenie § 567j ods. 2 sa na rozhodnutie o dovolaní obvineného aplikuje Trestný poriadok v znení neskorších predpisov s výnimkou ustanovení § 370, § 371 Tr. por., ktoré sa použijú v znení

účinnom do 31. augusta 2011 (§ 567j ods. 6, ods. 7 Tr. por.).

Podľa § 372 ods. 2 Tr. por. ten, koho dovolanie bolo zamietnuté, nemôže v tej istej veci podať ďalšie dovolanie; obvinený a osoby uvedené v § 369 ods. 5 nemôžu podať dovolanie ani vtedy, ak už bolo zamietnuté dovolanie podané v prospech obvineného. Toto nové ustanovenie Trestného poriadku nebolo prechodným ustanovením príslušnej novelizácie, teda zákona č. 262/2011 Z.z. (§ 567j Tr. por.) nijako dotknuté. Počnúc 1. septembrom 2011 sa teda použije aj v prebiehajúcich konaniach o dovolaní. Cieľom takejto právnej úpravy je vyčerpať všetky do úvahy prichádzajúce dovolacie dôvody v jednom konaní. Vzhľadom na to, že dovolanie sa považuje za účinný prostriedok nápravy porušenia základných práv a slobôd je žiaduce, aby dovolací súd rozhodol s konečnou platnosťou.

Aj keď vyššie citovaná formulácia textu zákona používa pojem „zamietnuté“, bráni aj „odmietnutie“ dovolania z dôvodu podľa § 382 písm. c/ Tr. por., aby dovolateľ mohol dovolanie v tej istej veci opätovne podať (resp. aby mohlo byť podané dovolanie v prospech obvineného v zmysle § 372 ods. 2 časť vety za bodkočiarkou), nakoľko dôvod odmietnutia dovolania podľa § 382 písm. c/ Tr. por. obsahovo zodpovedá dôvodu zamietnutia dovolania podľa § 392 ods. 1 Tr. por. Dovolanie sa podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietne, ak je už v štádiu predbežného preskúmania dovolania, vykonávanému v zmysle § 378 Tr. por. zrejmé, že nie sú splnené, resp. preukázané dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (rozhodnutie č. 118 uverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 6/2012).

Ustanovenie § 372 ods. 2 Tr. por. v znení účinnom od 1. septembra 2011 sa per analogiam použije aj vtedy, ak predchádzajúce dovolanie v tej istej veci bolo odmietnuté podľa § 382 písm. c/ Tr. por. V takom prípade dovolací súd ďalšie dovolanie odmietne podľa § 382 písm. d/ Tr. por.

Najvyšší súd zistil, že v tej istej veci už obvinený podal dovolanie, ktoré dovolací súd uznesením z 28. marca 2012, sp. zn. 1 Tdo V 29/2011, podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti musel dovolací súd, bez vecného preskúmania dovolania obvineného, toto dovolanie odmietnuť podľa § 382 písm. d/ Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.